

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.I.21.709/2012/4.szám

A Kúria a dr. Németh Gyula ügyvéd által képviselt I. rendű valamint II. rendű felpereseknek a dr. Geipl Ibolya által képviselt alperes ellen közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása iránt a Veszprémi Városi Bíróság előtt 9.P.20.058/2012. számon folytatott és másodfokon a Veszprémi Törvényszék 1.Pf.20.661/2012/6. számú ítéletével befejezett perében, az említett számú jogerős ítélet ellen a felperesek által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - a 2013. január 16. napján megtartott tárgyalás alapján - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az alperes társasház 2011. november 11-i közgyűlésén hozott 15. számú határozatával elfogadta a közgyűlési meghívó mellékletében a tulajdonostársaknak - így az I. és a II. rendű felpereseknek - megküldött, a 2007-2010. évek gazdálkodására vonatkozó beszámolót. Az I-II. rendű felperesek képviselője a közgyűlésen jelen volt, a határozatot a felperesek postai úton is megkapták.

Az I-II. rendű felperesek a bírósághoz 2012. január 11-én érkezett keresetlevelükben a beszámolót elfogadó közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítását kérték, állítva, hogy a határozat a felperesi kisebbség jogos érdekét lényegesen sérti, jogszabályba, az alapító okiratba illetve a szervezeti és működési szabályzatba ütközik.

Az alperes elsősorban arra hivatkozott, hogy a felperesek elmulasztották a perindításra számukra nyitva álló határidőt, érdemi ellenkérelme pedig a kereset elutasítására irányult.

A felperesek a keresetindítási határidő elmulasztásával

kapcsolatban az elévülés nyugvására, illetve annak megszakadására hivatkoztak. Hangsúlyozták: keresetlevelüket a 2012. január 10-én lejáró határidőt megelőző szombaton, azaz 2012. január 7. napján 18 óra 46 perckor postára adták. A társasház újabb közgyűlésén szereztek tudomást arról, hogy keresetük nem érkezett határidőben, ezért a keresetlevelet 2012. február 27-én ismét benyújtották, a határidőt megtartották.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, az I-II. rendű felpereseket 15.000 forint perköltség fizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. Polgári jogegységi határozatában foglaltakra utalással kifejtette: tekintve, hogy a társasházakról szóló törvény által a közgyűlési határozatok megtámadására megszabott 60 nap anyagi jogi határidő, a keresetlevélnek a határidő utolsó napján a bíróságra kell érkeznie, a mulasztás jogkövetkezménye - a kereset érdemi elutasítása - alól a felperesek csak akkor mentesülhetnek, ha igazolják, hogy a 60 napos határidő alatt nem voltak abban a helyzetben, hogy a peres eljárást megindítsák. A közgyűlési határozat megtámadására a felperesek számára nyitva álló határidő 2012. január 10-én lejárt, az egy nappal később érkezett keresetlevél elkésztett, ugyanakkor az I-II. rendű felperesek azt sem igazolták, hogy keresetlevelüket elsőbbségi küldeményként adták postára, így a posta mulasztása sem állapítható meg.

A másodfokú bíróság helybenhagyó ítélete indokolásában kihangsúlyozta: a keresetlevél postára adása az elévülést nem szakította meg és annak nyugvását sem eredményezte. Figyelemmel arra, hogy a felperes az anyagi jogi határidő mulasztását nem mentheti ki igazolási kérelemmel, annak sincs jelentősége, hogy a felperesi képviselő a fellebbezés postára adása során megfelelően járt-e el.

Az I-II. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben - az elévülés nyugvására hivatkozással - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az ügy érdemi tárgyalását, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérték. Érvelésük szerint az eljáró bíróságok tévesen, a bizonyítékok - közöttük a felperesek személyes előadása - jogszabálysértő értékelésével jutottak arra a megállapításukra, hogy elmulasztották a keresetindítási határidőt, s ez okból megalapozatlanul utasították el a keresetet. Jogi képviselőjük alappal bízott abban, hogy küldeménye - a postai dolgozó tájékoztatásának megfelelően - határidőben megérkezik, a késedelem a jogi képviselőn kívül álló ok miatt következett be. A mulasztás oka nem a feladóvevény kitöltetlensége, hanem a posta - előzetes tájékoztatással ellentétben - eljárása volt, erre figyelemmel eredményezi a keresetlevél postára adása az elévülés nyugvását. Nézetüknek megfelelően az adott esetben azt kell vizsgálni, hogy a választott

kézbesítési eljárás kapcsán jogi képviselőjüket terheli-e mulasztás, amely nem állapítható meg, hiszen úgy tájékoztak, hogy az elsőbbségi küldemény a feladás másnapján megérkezik a címzetthez. Utaltak a Ptk. kommentárjában kifejtettekre, mely szerint a hasonló helyzetet a bíróságok méltányosan ítélik meg. Arra hivatkoztak, hogy adott esetben nem mellőzhető az alperes magatartásának értékelése sem: a kifogásolt beszámolóban a társasház négy év tevékenységét összegezte, ezzel a tulajdonosokat megfosztotta az évenkénti jogorvoslat lehetőségétől. Mindezen körülmények megfelelő értékelésével - nézetük szerint - mulasztásuk menthető.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult. A Magyar Posta Küldeményforgalmi Üzletszabályzata vonatkozó rendelkezésének értelmezésével kifejtette: a felperesek szombat délután feladott küldeménye legkorábban hétfőn kerülhetett a más megyében működő postai hálózatba, és csak ezt követően - az egyébként tévesen megadott címen - a címzetthez. A jogi képviselőt a postai dolgozó szóbeli tájékoztatása nem mentesíti az anyagi jogi határidő betartásának követelménye alól, a posta a kézbesítés során egyébként a szabályzatának megfelelően járt el.

Az I. és II. rendű felperesek felülvizsgálati kérelme következők miatt nem alapos.

Az eljárt bíróságok a tényállást az érdemi döntéshez szükséges mértékben feltárták, és a tényállásra alapított - a helytállóan felhívott jogszabályok helyes alkalmazásával levont - jogi következtetéseikkel a Kúria egyetértett.

A társasház közgyűlésén hozott határozatok érvénytelenségének megállapítására irányuló kereset indítására a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 42.§-a által megszabott határidőt mindkét fokon eljárt bíróság helytállóan, az Alkotmánybíróság 3/2006.(II.8) számú határozatának is megfelelően elévülési jellegű határidőként értékelte, annak megtartásával kapcsolatban pedig a bíróságok okszerűen alkalmazták a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. Polgári jogegységi határozatában kifejtetteket. E jogegységi határozat indokolása szerint a jogszabályban előírt keresetindítási határidő nem része a bírósági eljárásnak, az az érvényesíthetőség szakaszába lépett igényhez kötődő anyagi jogi időkorlát, mellyel kapcsolatban az igazolási kérelem eljárásjogi szabályai nem alkalmazhatók, számítására a Polgári törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. tvr. (a továbbiakban: Ptké.) 3.§-ának rendelkezései az irányadók.

Az anyagi jogi határidők elmulasztása - valamely jogszabály kifejezett rendelkezése alapján - jogvesztéssel járhat, tekintettel azonban arra, hogy a Tht.42.§-ának a határidő jogvesztő jellegére

vonatkozó rendelkezését az Alkotmánybíróság - az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott - 3/2006.(II.08.) AB számú határozata megsemmisítette, az említett keresetindítási határidő elévülési jellegűvé vált, így e határidő elmulasztásának kimentése a Ptk. 326-327.§-ainak alkalmazásával lehetséges.

A Ptk. előbb említett rendelkezései szerint a követelés érvényesítésének időtartama akkor hosszabbodik meg, ha a jogosult az igényét menthető okból nem tudta érvényesíteni, amelyből következően elévülési jellegű anyagi jogi határidő esetén a mulasztás jogkövetkezményének elhárítására alkalmas menthető ok az igény érvényesítését akadályozó körülmény lehet.

Az adott esetben azonban a felperesek nem az igényük érvényesítését gátló körülményre hivatkoztak.

Ilyen körülmény általában az igény érvényesítéséhez szükséges iratok hiánya, azonban - mint arra az elsőfokú bíróság helytállóan utalt - a jelen ügyben az igény érvényesítését nem a társasház okiratainak szolgáltatásával kapcsolatos esetleges alperesi késedelem okozta. Az Alkotmánybíróság határozatának indokolása szerint ilyen, az igényérvényesítés késedelmét mentő körülmény lehet a közgyűlés összehívásával, a meghívó közlésével, a jegyzőkönyvezéssel illetve a határozatról való értesítés formájával, határidejével kapcsolatos fogyatékoság is, azonban a perbeli esetben az I-II. rendű felperesek képviselője a társasház közgyűlésén jelen volt, a határozatot a felperesek késedelem nélkül, postai úton is megkapták. Az anyagi jogi határidő Ptké.3.§ (2) bekezdésének megfelelő számításának megfelelően az adott esetben (a keresetindítási határidő) 2012. január 10. napján lejárt, az egy nappal később, 2012. január 10-én beérkezett keresetlevél elkésztett, s mivel a felperesek maguk sem hivatkoztak az igényük érvényesítését késleltető - s így a késedelem kimentésére alapot adó - menthető okra, a felperesek igénye nem érvényesíthető. Nem tévedtek tehát a perben eljáró bíróságok, amikor a keresetet elutasították.

Mind az első-, mind a másodfokú bíróság helytálló utalása szerint annak nincsen jelentősége, hogy a felperesek jogi képviselője a keresetlevél postára adásakor „tőle elvárható” módon járt-e el, az önhibán kívüli körülmények vizsgálata igazolási kérelem elbírálása körében lehetséges.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem indokai kapcsán mutat rá a következőkre: a posta a rá vonatkozó kézbesítési szabályoknak (a postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló 79/2004. (IV.19.) Korm. rendelet 44.§ (3) bekezdés a) pontja, (4) bekezdés a) pontja) megfelelően járt el. Mivel a posta a feladást követő első munkanapon nem vállalt 100 %-os kézbesítési teljesítést, nem sértett jogszabályt a küldemény második munkanapon, azaz 2012. január 11-én történt kézbesítése. Az emiatt bekövetkező mulasztás azonban - az előzőekben kifejtettek szerint - az I-II. rendű felperesek terhére esik.

A postai feladóvevény kitöltése az ügyfél kötelessége, s mivel az erre vonatkozó jelölést a feladóvevény nem tartalmazott, az adott esetben az sem bizonyított, hogy a keresetlevél postára adása elsőbbségi küldeményként történt. Megjegyzi a Kúria, hogy a posta (az előbb említett Üzletszabályzata szerint) az elsőbbségi jelzéssel feladott levélküldemények esetén is csupán azt vállalja, hogy a levélküldemények legalább 85%-a a feladást követő munkanapon kerül kézbesítésre (a megjelölt Korm. rendelet 44.§ (4) bekezdés a) pontja az elsőbbségi kategóriába tartozó küldemények átfutási idejének követelményszintjéről). Ehhez kapcsolódóan ugyanakkor nem lehet eltekinteni attól, hogy a perben nem a tények voltak vitások, hanem azok jogi megítélése, ezért a postára adás körülményeinek a per eldöntése szempontjából nem volt jelentősége.

Az adott esetben azt kellett vizsgálniuk a bíróságoknak, hogy akadályozta-e menthető ok az I-II. rendű felpereseket igényük bírói úton történő érvényesítésében. Az előzőekben kifejtettek szerint ilyen körülmény nem állt fenn, ezért a keresetlevélnek a határidő utolsó napján, január 10-én a bírósághoz meg kellett volna érkeznie. A keresetlevél bíróságra eljuttatásának módját a jogi képviselő választja meg, annak sikertelensége az általa képviselt ügyfél terhére esik. A Kúria utal arra: a műszaki, technikai fejlettség jelenlegi szintjén a bírói gyakorlat a keresetindítási határidő betartásának vizsgálatakor a keresetlevél postai feladásával egyidejűleg a bíróság részére küldött fax értesítést az igényét érvényesítő fél javára értékeli.

A Kúria végezetül hangsúlyozza: a keresetlevél postára adása (szabályos postai kézbesítés esetén) a Ptk.327.§ (1) bekezdésében említett körülmények hiányában nem szakítja meg az elévülést, és a postai átfutás - a szabályos kézbesítés időtartama - az anyagi jogi határidők Ptk.326.§ (2) bekezdése szerinti nyugvását sem eredményezi.

Az adott esetben az ügy eldöntéséhez szükséges tények nem voltak vitások, csupán azok jogi megítélése, az eljáró bíróságok azonban a tényeket megfelelően értékelték és kellően indokolták a keresetet elutasító álláspontjukat.

Mivel a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, a Kúria a Pp.275.§ (4) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Kúria a Pp.270.§ (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazásra kerülő Pp.78.§ (1) bekezdése értelmében a felpereseket kötelezte az alperes jogi képviseletével felmerült - a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint megállapított, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló, a 4/A.§ értelmében áfával is növelt - ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség viselésére.

Budapest, 2013. január 16.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró